

[Eva Møller]

Det Konservative Folkeparti kan derfor helt klart støtte det foreliggende lovforslag, som i en 3-årig forsøgsperiode giver mulighed for at yde støtte til udenlandske forskere, således at de helt eller delvis kan få betalt deres indkomstskat til den danske stat.

Det har i lang tid været et ønske for Det Konservative Folkeparti at kunne gennemføre dette for at styrke dansk forskning og udvikling. Derfor hilser vi med tilfredshed, at det på nuværende tidspunkt også er kommet med i regeringens lovprogram. Vi mener, det giver Danmark en mulighed for at få øget sit internationale forskningsislæt. Og det mener vi vi har meget stort behov for.

Da det først og fremmest drejer sig om at deltage i erhvervsrettet forskning og udvikling, mener vi, det er korrekt, at dette skal kunne dokumenteres. Men vi finder det rigtigt, at man kan være ansat enten direkte i en virksomhed eller i en institution, blot man har tilknytning til det pågældende forskningsprojekt.

Såfremt forslaget – og det tror vi da bestemt fra konservativ side – får den tilsigtede virkning, vil vi være indstillet på at forlænge det også ud over forsøgsperioden. Men da det er en nyskabelse, vi har at gøre med her – noget, vi ikke har prøvet før – finder vi det rimeligt at nøjes med i første omgang at lade det have en 3-årig periode for derefter at tage det op og se på det og få rettet eventuelle skønhedsfejl. Vi er indstillet på en hurtig og saglig udvalgsbehandling.

Filt Jensen (V):

At Danmark er førende med hensyn til marginalbeskatning, er der ingen der er i tvivl om. Og jeg kan forstå på fru Karen Jespersen, at Socialdemokratiet har fuld forståelse for de problemer, der følger med den høje marginalskat.

Det er nemlig sådan, at den høje marginalskat ofte kan være en hindring for at få knyttet dygtige udenlandske forskere til danske forskningsprojekter. Og det er meget uheldigt for dansk erhvervsliv og for det danske samfund.

Set på denne baggrund er der megen fornuft og logik i lovforslaget, idet det jo netop skaber mulighed for, at der gives hel eller delvis dækning af indkomstskatten, hvorved man fjerner en væsentlig hindring for at knytte udenlandske forskere til danske erhvervsvirksomheder.

Jeg kan derfor på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Venstres ordfører sagde, at min reaktion på forslaget var udtryk for en accept af, at marginalskatterne er for høje.

Når der er behov for at give støtte til udenlandske forskere, hænger det faktisk sammen med en lang række forhold. Det hænger bl.a. sammen med, at de ikke uden videre kan bruge de fradrag, der er i Danmark, f.eks. rentefradraget, som jo især bliver brugt af mennesker med høje indkomster.

Det hænger også sammen med noget andet, nemlig at det danske skattesystem som bekendt ikke bygger på arbejdsgiverafgifter i samme omfang som andre lande. Hvis en tilsvarende forsker bliver ansat f. eks. i Tyskland, skal han eller hun dér ikke betale de arbejdsafgifter, og det skal arbejdsgiveren heller ikke. Derfor er der forskellige grunde til, at forskere er billigere i andre lande end i Danmark, og det hænger bestemt ikke kun sammen med de høje marginalskatter.

Rahbæk Møller (SF):

Vi har en vis sympati for forslaget. Det er rigtigt, at det særlige danske skattesystem – ikke de særlig høje skatter, men den måde, som skatterne opkræves på – sammen med boligmarkedet og andre ting skaber vanskeligheder for mennesker, der skal være her midlertidigt. Og de problemer vil vi gerne se på og være med til at løse.

Vi kan dog ikke stemme for dette forslag, som det foreligger, alene af én grund: Der er en passus, der siger, at det kun kan gå til forskningsprojekter i en dansk virksomhed eller på en offentlig forskningsinstitution af særlig betydning for dansk erhvervsliv, herunder bl.a. grundforskningsprojekter inden for naturvidenskab, teknisk videnskab og lægevidenskab. Det er dette snæversyn, som er så karakteristisk for den nuværende danske forskningspolitik, at man tror, at humaniora, samfundsvidenskab og andre bløde videnskaber ingen betydning har for udviklingen. Det passer ikke. Selv om vi ser snævert økonomisk på det, er det ikke rigtigt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Hvem tror han egentlig har betydet mest for betalingsbalancen: Rasmus Rask eller Niels Bohr? Det kan ministeren ikke svare på, det ved jeg godt, for det lader sig ikke gøre op. Man